

1. Já ztra - ce - ný a chu - dý tě
hledám na pí - sku a ne-vím, jak a
ku - dy jít k tvé-mu ska - li - sku.
Jen je-di-ný dům sto - jí tam
na skali - sku tvém, tam za-ved' ce - stu
mo - ji a nech mne by - dlet v něm.

2. Víím, že jsem blázen býval a snadno mít chtěl dům /
a nechtěl znát, že příval jde k samým základům. /
Jen jediný dům stojí tam na skalisku tvém, /
tam zaved' cestu moji a nech mne bydlet v něm.

3. Zlá bouře přišla jednou a krutý vítr vál /
a moji chatrč bědnou proud kalné vody vzal. /
Jen jediný dům stojí tam na skalisku tvém, /
tam zaved' cestu moji a nech mne bydlet v něm.

4. Hle, naděje mé plynou tmou vzhůru kořeny, /
a pod sesutou hlínou tlí domov zbořený. /
Jen jediný dům stojí tam na skalisku tvém, /
tam zaved' cestu moji a nech mne bydlet v něm.

T: Miroslav Matouš, Evangelický zpěvník, 1979

M: Miroslav Matouš, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018